

rejst indsigelse fra nogen anden traktatdeltagers side.

Hvis indsigelse imidlertid er rejst, skal deltagerne i traktaten søge en løsning ved hjælp af de i FN-pagtens art. 33 anviste midler (bl.a. ved forhandling, undersøgelse, mægling, forlig, voldgift, domstolsafgørelse etc.). Hvis der ikke herved opnås en løsning inden for et tidsrum af 12 måneder, skal der ifølge *art. 66* i en tvist angående anvendelsen og fortolkningen af art. 53 og 64 (jus cogens) anvendes følgende fremgangsmåde:

Såfremt en stat er part i en tvist med en eller flere stater, kan tvisten indbringes for Den internationale Domstol til afgørelse. Såfremt en stat er part i en tvist, hvori en eller flere internationale organisationer deltager, kan staten gennem en af FN's medlemsstater anmode Generalforsamlingen, Sikkerhedsrådet eller evt. det kompetente organ i en internationale organisation, som er part i tvisten og er bemyndiget i overensstemmelse med art. 96 i FN's pagt, om at anmode Den internationale Domstol om et responsum i overensstemmelse med art. 65 i domstolens statut. På samme måde kan en international organisation, der ikke er bemyndiget i overensstemmelse med art. 96 i FN's pagt, indhente et responsum. Hvis FN eller en international organisation, der er bemyndiget i overensstemmelse med art. 96 i FN's pagt, er part i en tvist, kan de anmode om et responsum fra domstolen i overensstemmelse med art. 65 i domstolens statut. Et afgivet responsum fra Den internationale Domstol i henhold til ovenstående skal accepteres som bindende af alle parter i den pågældende tvist.

Såfremt anmodningen om et responsum fra Den internationale Domstol ikke efterkommes, eller der i øvrigt blandt alle parterne i en tvist vedrørende anvendelsen eller fortolkningen af art. 53 og 64 er almindelig enighed derom, kan sagen afgøres ved voldgift, herunder som beskrevet i tillægget til konventionen. Ved en tvist vedrørende anvendelse eller fortolkning af nogen af de øvrige bestemmelser i kap. V end art. 53 og 64 har enhver af parterne ret til at iværksætte mægling ved en af FN's generalsekretær nedsat mæglingskommission.

De nærmere regler om mæglingskommissionens nedsættelse og mæglings gennemførelse indeholdes i et *tillæg* til konventionen. Mæglingskommissionen skal aflægge beretning til generalsekretæren og parterne i tvisten. Beretningen skal ifølge tillægget ikke være bin-

dende for parterne; den skal ikke have karakter af andet end henstillinger til parterne til overvejelse for at fremme en venskabelig afgørelse af tvisten. Udgifterne ved mæglingen skal afholdes af FN.

For så vidt angår det forbehold, der vil blive taget i forbindelse med Danmarks ratifikation af konventionen, henvises til det under afsnittet om Danmarks ratifikation anførte.

Art. 69-72 indeholder bestemmelser om følgerne af en traktats ugyldighed, ophør eller suspension.

Om følgerne af en traktats ugyldighed fastslås det i *art. 69*, at en traktat er ugyldig, når dens ugyldighed er fastslået i henhold til konventionen, samt at en ugyldig traktats bestemmelser er uden retsvirkning. Med hensyn til handlinger udført i tillid til en ugyldig traktat kan enhver af deltagerne ifølge art. 69, stk. 2, anmode enhver anden deltager om såvidt muligt at genoprette den situation i deres indbyrdes forhold, som ville have foreligget, hvis de pågældende handlinger ikke var blevet udført. Handlinger udført i god tro, før ugyldighed påberåbtes, bliver ikke retsstridige udelukkende som følge af den pågældende traktats ugyldighed. I tilfælde, hvor en traktats ugyldighed er fastslået på grund af svig, bestikkelse, tvang mod en stats repræsentant eller tvang mod en stat ved magtanvendelse eller trussel herom finder bestemmelserne i art. 69, stk. 2, dog ikke anvendelse, for så vidt angår den traktatdeltager, til hvem svigen, bestikkelsen eller tvangen kan henføres.

Følgerne af en traktats ophør i medfør af dens egne bestemmelser eller i overensstemmelse med konventionen er ifølge *art. 70*, medmindre andet aftales, at deltagerne fritages for enhver videre forpligtelse til at opfylde traktaten. Ophøret anfægter ikke nogen rettilighed eller forpligtelse, som er opstået for deltagerne gennem traktatens opfyldelse inden dens ophør.

Specielt om følgerne af en traktats ugyldighed i henhold til art. 53 på grund af modstrid med en tvingende norm i almindelig mellemfolkelig ret (jus cogens) bestemmes det i *art. 71*, at deltagerne i sådanne tilfælde så vidt muligt skal eliminere følgerne af enhver handling, der er udført i tillid til den pågældende retsstridige traktatbestemmelse og bringe deres indbyrdes forhold i overensstemmelse med den tvingende norm i almindelig mellemfolkelig ret. Hvis en traktat bliver ugyldig og ophører i